

Zdravím Pane Michale. Jelikož me vždy zajímalo cokoliv o drogách, tak jsem si přečetla váš dopis. Nejsem zrovna někdo, kdo by dobrovolně něco dělal, ve svém volném čase do školy. Ale jelikož moji 2 strejdové jsou, nebo teď už jenom jeden ve vězení, tak mi takové lidi nejsou úplně jedno. Je to celkem síla a strašně cením někoho kdo si vezme sám ze sebe ponaučení a snaží se ho rozdávat dál aby ostatním bylo dobře.

Nechci a ani nebudu říkat že jsem byla ve stejné situaci což nebyla ale byla jsem v psychiatrické léčebně. Kvůli 2 pokusům o sebevraždu. V roce 2018 o prázdninách jsem se 2x předavkovala antidepresivami (rivotrily). Poprvé co jsem to udělala jsem jich snedla 121 a zapíjela jsem je vínem. Potom jsem šla na procházku se svým psem kde jsem nasladně upadla do bezvědomí a můj pes behal a táhal mě za sebou. To je jediné co si z toho pamatuju. A pak si jen pamatuju jak moje mamka otevřela dveře jak jsem přicházela domů a že mě vzali do náruče a hned mě hodili do auta a jeli se mnou do nemocnice.

Probudila jsem se asi po 4 dnech nepamatuji si vůbec kdo za mnou všechno byl na návštěvu ani nic co bych si měla pamatovat. Potom co mě propustili v ten den jsem jich snedla dalších 21 a následovalo úplně to samé začla jsem upadat do bezvědomí a následovalo i to

stejne co asi pred 14 dny kdyz jsem je snedla poprve. Ale tentokrat se to lisilo v tom ze uz me nemohli pustit domu. A hned me prevezli do psych. lecebny ve Šternberku. Kde to bylo snad jednou nejhorsí casti z meho zivota. Vsude okolo me byli blazni a ja jsem byla jedina „normalni“ blaznila jsem uz jen z toho ze jsem musela jit spat v kolik mi bylo narizeno ze jsem musela vstavat o prazdninach v 7:30 kazdy den (spatny prikklad :D) . Nastesti jsem tam byla jen 14 dni ale pro me to byly jedny z nejhorsich dnu v zivote. Snad vam nevadi ze jsem vam napsala i takovej muj mensi pribeh ktery se mi stal. A mozna vas napada otazka proc se to vubec cele stalo. Nikdy u nas nefungovala rodina. Mozna tak do mych 5ti let. A za me jediny co dite potrebuje k tomu aby bylo stastne je fungujici rodina od zacatku. Nebo kde jsem vzala tolik prasku. Mam dvojce a je autistka ktera ma hromady takovych opiatu.

Ja doufam ze uz vam bude jen dobre a ze uz se to po 3ti opakovat nebude. Ted to vypada ze uz jste se opravdu ponaučil. Tohle byl snad muj prvni dobrovolny precteny dlouhy text. Do ktereho jsem se zasekla a cetla az dokonce. Ani nevím co vic bych na to rekla nez jen to ze se divím ze vubec zijete a jak jste mohl zvladat vsechno to co se delo. Ja jsem vyrustala jen v nefungujici rodine

a už jsem se pokusila 2x o sebevraždu. Až vás pustí
doufám že už se vydáte správnou cestou. Já vám budu
držet palce.

Vanesa Ž. z Přimětické střední školy ve
Znojmě.

DRŽTE SE!

Vanesa